

เรื่องความเรียง “การผลิตปศุสัตว์แบบพึ่งตนเองในชุมชนของข้าพเจ้า”

สัตว์เลี้ยงมีหลายชนิด หลากหลายสายพันธุ์ อาศัยอยู่รอบๆ ตัวเรา แม้แต่ในโรงเรียนก็มีสัตว์เลี้ยง แล้วสัตว์เลี้ยงที่อยู่ในโรงเรียนมีอะไรบ้าง โรงเรียนเลี้ยงไว้ทำไม และทำให้เด็กนักเรียนในโรงเรียนมีความรู้และประสบการณ์อย่างไร

โรงเรียนร่วมจิตประสาธ คือโรงเรียนของหนู และเป็นสถานที่ที่เป็นจุดกำเนิดเรื่องราว และให้ความรู้แก่หนูและนักเรียนทุกๆ คน โรงเรียนของหนูมีหลายโครงการ หนึ่งในนั้นก็มีโครงการปศุสัตว์ ปศุสัตว์ของโรงเรียน หนูคือ ไก่ ไก่มีสองชนิด คือ ไก่ไข่ และไก่เนื้อ ขณะนี้ที่โรงเรียนของหนูเลี้ยงไก่ไข่ ไก่ที่โรงเรียนของหนูอารมณ์ดี แข็งแรง ไม่เป็นโรค เพราะได้รับการดูแลที่ดีจากเจ้าหน้าที่เลี้ยงไก่ ซึ่งก็คือพวกหนูที่ดูแลไก่ของโรงเรียน เจ้าหน้าที่ของพวกหนูก็คือมาโรงเรียนและให้อาหาร ทำความสะอาดรางน้ำ และเก็บไข่ แล้วก็นำมาจดบันทึกว่าวันนี้ได้ไข่กี่ฟอง จากนั้นก็นำไข่มาล้างน้ำหนัก เพื่อแยกขนาด ไข่ของโรงเรียนหนูที่เห็นมีสามประเภท มีไข่กลม ไข่ไก่ปกติ และไข่แปด ไข่กลมจะมีลักษณะพิเศษ คือลูกจะเล็กมากๆ และจะไม่มีไข่แดง ไข่ไก่ปกติก็คือไข่ที่เราเห็นตามตลาด และสุดท้าย ไข่แปดจะมีลูกใหญ่กว่าไข่ขนาดอื่น และจะมีไข่แดงสองลูก ความรู้เหล่านี้ พวกหนูรู้กันทั้งโรงเรียน เพราะว่าคุณครูได้อบรมพวกเราเมื่อสัปดาห์ก่อน ทำให้น้องๆ ได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น และคุณครูก็ยังแนะนำพวกหนูอีกว่า อย่าทำให้ไก่ตกใจ เพราะถ้าไก่ตกใจ ไก่ก็จะไข่ออกมาน้อย นอกจากนี้สุขภาพไก่ของโรงเรียนหนูก็ไม่เคยน้อยหน้าใคร เพราะไก่โรงเรียนหนูแข็งแรงมาก เนื่องจากได้ออกกำลังกาย ซึ่งการออกกำลังกายของไก่โรงเรียนหนู ทั้งอ้อมและอรรอย อีกทั้งเป็นอาหารเสริม สิ่งนั้นก็คือ หญ้าเนเปีย นอกจากจะบำรุงสุขภาพ ยังทำให้ไก่ได้บริหารร่างกายด้วยการกระโดด เพราะเราจะแขวนหญ้าไว้สูงๆ เพื่อให้ไก่ได้ขึ้นไปจิกกิน มีคนถามว่าเอาไข่ไก่ไปทำอะไร พวกหนูจึงตอบไปว่า ไข่บางส่วนก็ขายให้แก่ชุมชน เพราะผู้ปกครองและชาวบ้านส่วนใหญ่จะเลือกซื้อไข่ไก่ของโรงเรียน เพราะราคาถูก ไข่แดงใหญ่ และสามารถนำไปแปรรูปเป็นขนม เช่น ฝอยทอง ทองหยอด เป็นต้น บางส่วนนำมาทำอาหาร ในโครงการอาหารกลางวันให้นักเรียนรับประทาน การทำหน้าที่เหล่านี้ทั้งสนุกและได้รับความรู้ อีกทั้งยังสามารถปรับไปใช้ได้กับการเลี้ยงสัตว์อื่นๆ เช่น เป็ด เป็นต้น และยังทำให้พวกหนูได้นำความรู้เหล่านี้ไปใช้กับการเลี้ยงสัตว์ต่างๆ ที่บ้านได้อย่างถูกต้อง

ด้วยพระบารมีของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่มีต่อปวงประชาและเด็กๆ ในโรงเรียนตามพระราชดำริ ทำให้หนูได้รับความรู้ด้านการเลี้ยงไก่ และการเลี้ยงสัตว์อื่นๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ หนูจะตั้งใจศึกษาสิ่งที่ครูสอน และหนูจะนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้แก่ชุมชน ได้รับรู้อย่างถูกต้อง สุดท้ายนี้ หนูขอให้พระองค์ทรงพระเจริญ ยิ่งยืนนาน

เด็กหญิงชนิษฐา รื่นสุข
ชั้นเรียน ป. 6 อายุ 12 ปี
โรงเรียนร่วมจิตประสาธ
จังหวัดปทุมธานี